

Panor. super secundal primi.

recipient, sed non ex antiqua receptione. Ber. In tex. ibi, in dulgeri, non tamē forte prout hic fuit habitus datus, sed postea dū acceſſit ad monasterium recuperata ſic ſanitate. Item ibi, Complendum votum. i. desiderium, vel propositum, quia re vera nullum votum fecerat, ut patrebbit in gl. ii. Item ibi, a Ceparano. i. ab hominibus de Ceparano, ſeu filius loci, & ſic ponitur continens pro contento. facit quod h̄i in l. ciuitas. f. ſi cer. pe. & no. q̄ ille qui ad ſui petitionem licentiatuſ transit ad eccliam alia, videtur perdere ius qd̄ habebat in prima ecclia. † No. q̄ ex qualitate inherēti ali quando certificatur perſona, ut coltr hic dum dicit Pet. Ru beus. facit p̄ plene no. p̄ Bar. in l. demonstratio. ſ. quod aut. ff. de condi. & idem. ſicut etiam alibi certificatur ex singula ritate nominis, ut voluit gl. in l. hac consultissima. C. qui teſta. facere pos. dum poſuit exemplū de Gallopreſſo, qui fuit bideſlus Azo. & poſſer poni exemplū in Cerberō bideſlo.

2 † No. q̄ corporis infirmitas non videtur impediſcere actum voti, & vel professionis, & ſic videtur quod valeat votum emiſſum in infirmitate, ſicut etiam valer auctis, dummodo infirmitas non fit tanta, q̄ excludat ſanitatem, & diſcretionem, 3 mentis, alias ſecus. inf. de ſucceſ. ab int. c. f. † No. q̄ per peti tionem habitus monachaliſ qui videtur tacite vovere de b intrando religionem. ſed contra tene, licet D. An. hic tran ſeat. videtur hoc verum per ea quæ terigi in tex. & quæ di centur cum gl. 2. & per hoc etiam non v̄ pcedere aliud no tabile quod ipſe hic colligit. videlicet quod poſt votum ſim pleſ ſi quis ingrediatur monasterium, & moram ibi aliquā contrahat, non v̄ profiteri, niſi aliud intercedat, nam illud non probatur hic, in teſta q̄ non interceſſit votum ſim pleſ. Et et v̄ contra no. p̄ Host. in ca. rurſus. inf. qui cle. vel vo. facit quod dicam ſuper gl. ii. No. q̄ per receptionem col latorū ecclie ſeculariſ qui v̄ renunciare beneficio ſecu larī cui bona contulerat. † Et ex hoc no. q̄ ſicut bona poſſut accedere perſona in ingressu monasterii, quæ poſſunt po ſta repeti quando ab ecclieſ recedit, ſecondum non. plene. inf. de cle. coniu. c. quod a te. ſi et v̄ ſi bona, q̄ clericus ecclieſ ſeculariſ contulit t p̄ quo in ecclieſ fuit beneficia tus, poſſet repetero eo retcedeſte ab ecclieſ & tranſeſte ad c aliam, quod eſt notandum ſcdm D. An. q̄ de facili alibi nou inueniuntur. Not. q̄ late ſumpto vocabulo poſt dici matrimoniū eſt inter beneficiū & ecclieſ in qua eſt beneficiū, & ab illo diſſoluſtur quando renunciari ipſi beneficio, ut hic videtur colligi. No. q̄ ad capitulum & prælatum vide tur ſpectare collatio beneficiorum in ecclieſ inferiori a cathedrali, de quo in c. cum ecclieſ vulnerana. de ele. Not. q̄ d verba hortatiua non inducunt neceſſitatē, de quo per Le gistas in l. ſepe. ff. de of. p̄. ſi. † No. q̄ priuatus & poſta no uiter receptus non recuperat prima iura, nec trahitur rece pto retro, ut reintegref ad ius priuatum. facit quod habeſ in l. ii. ſi. ff. de decu. ubi etiam patet q̄ licet relegatus ad tem pus qui erat de numero decurionum, poſt tempus non recuperet prium locum. tamen ſecus eſt in ſimpli priuato ad tempus, ut hic patet. In gl. i. in ſi. dicit lo. An. q̄ in Apulia prebiteri ſeculariſ appellaunt Abbates, & ſimiſter i Hispania, & Cathalonia, & per ea quæ dixi in gl. patet q̄ non habet obſtare contrariū, ſi dicatur q̄ ille Petrus videbarur, eſſe monachus, eo quo dicetur ſe beneficiū in ecclieſ i qua erat Abbas. & ſic v̄ non poſſit repetero beneficiū, q̄a monachus non poſt hie, p̄ priu. xii. q. i. c. nolo. & c. nō dicatis. & facit qd̄ hr. inf. de ſta. mo. c. cum ad monasteriuſ. circa ſi. In gl. in verb. votuſ. ibi. Sed emittere proponebat. & ſic nō fuſt votuſ etiam ſimplex, alias debuſſet cogi ad obſeruandum votum, ut in c. & ſi Christus. inf. de iureiu. & facit quod habeſ in c. rurſus. inf. qui cle. vel vo. & ideo nō debuſſet recipi ali quo modo in iſta ecclieſ de Ceparano, quæ erat ſeculariū, & ſi ſponte prelatus & clerici voluſiſtent conſentire. Nō ob. iſte tex. q̄a docebit exponi dū dicit votuſ. i. desideriuſ, vel ppo ſitu, ut dixi in litera. non aut ſtat proprie per id quod. ſup. di xi. † Et q̄a etiam Host. in c. inſinuantur, & c. rurſus, qui clerici vel vo. v̄ velle q̄ ſuſceptio habitus nouitoriuſ facta poſt votuſ ſimpliſter inducat professionē, & ideo non eſſet miruſ ſi hoc caſu nullo modē audiri, cū iſto habitu nouitoriuſ indu catur professo ante annū, ſi aut poſt annū inducatur, recur renduſ eſt ad ea q̄ h̄i in c. i. de re. in 6. & in cle. eos, qui. e. t. Si aut aliq. ſ recipiat habituſ pfeſſoruſ, & q̄ cōſueuit m̄ dari pfeſſis, tñ nō aliter facit pfeſſione, tunc recurro ad tex. in c. cōſtōnem, de reg. in vi. ubi eſt expreſſum, q̄ per hoc ante tri duū non obligatur religioni, ſed ſi ſciēter per triduum tale

habitum detulit, obligatur religioni in genere, ita q̄ nō po test amplius ad ſeculum redire, tñ non obligatur in ſpecie il li religioni cuius eſt habitus, & ideo ſuſſiciet q̄ in tre aliq. religionē approbatā. In gl. ſi. ibi. iure poli. i. de æquitate, & quod ſequit. inf. De iure fori, expone, i. de iuri rigore, ſe quens ſolutio tendit, quasi a eundē effectū, tertia ſolutio eſt in ſe bona. † Aduerte q̄ poſſer induci q̄ capitulum intel ligitur conſerſe ſub cōdiuione ſi ibi remaneat, ar. huius tex. ex quo tpe introitus in eccliam ſibi contulit, facit qd̄ h̄i in c. quod a te. ſup. alleg. & ſic poſte dici q̄ quoda ei modo, illa cōtulit accessorie ad perſonā, ut hic tangit d. An. de quo eſt plenius per eū p̄. ſal. c. q̄ a te. Vel poſte dici ſcdm lo. An. q̄ fuerunt collata cā mortis, & locū habeat pñia, ut l. mortis 8 cā. la. 4. ff. de don. cā mor. † Ultimo aduerte, extra glo. v̄ ob ſtare huic textui, in quantum vult q̄ iſte Pet. nō poſſit repe tero beneficū. Nam v̄ oppofitū, ex quo non fuit profeſſus, ſed tñ fuit in probatione, p̄ ea q̄ h̄i in c. beneficū, de re. iur. in o. Sed poſte rāderi, q̄ ibi loquit qd̄ nō interuenit renun ciatio expreſſa, nec aliud auctus interceſſit ex quo ſurgat vo luntas renunciandi, nā tūc nō vacabit bñficiū, iō potuit ip ſum repete, & ideo hoc debuit intelligi ſecundum Host. q̄ hic expreſſe renunciata beneficio, facit qd̄ no. glo. in d.c. beneficū. Vlpoles diceret, ut hic voluit D. An. q̄ hic interuenit auctus ex quo ſurrexit tacita renunciatio, videlicet a ctus repetitionis bonorū, quē fecit ipſe Petrus, & ideo non potuit repete, qd̄ eſt no. pro limitatione dicti c. debet ergo eſſe cautus bñficiatus intrans religionē cā illa p̄bādi, ne aliud ſigilum oſtendat, ex quo tacite v̄ renunciare ſuo 9 beneficio, facit qd̄ h̄i in tex. & gl. in d.c. bñficiū. † Et faciunt p̄dīla ad qd̄ illi⁹ qui traſiuit de una religione ad ſtrictio nē, an vocandos ſit ad electionē Abbatis primi monasterii vacantis intra t̄ps probationis, nam v̄ ſi non, ſi cuſa licen tia, cum intra annum poſſit reuerti. ſ. de reg. in c. ſtaunimus. Sed contrariū v̄ in hoc caſu dicēdum p̄ id q̄ no. gl. in d.ca. beneficū. q̄a ex quo vult eſſe in probatione regulæ, v̄ ſi cō ſequenter velle interceſſe in electione, & ideo neceſſario nō eſt vocandus per ea q̄ h̄i in c. quia p̄. de elect. & etiam di cit gl. in clericō ſeculari, qui erat canonicus, traſeunte ad re ligionē, ut ſi vact intra annum p̄bationis ecclieſ, in qua erat canonicus, non ſit neceſſe cuſi vocari, de quo plene no. 10 per gl. in d.c. beneficū. † Itēm aduerte, q̄a facit h̄e de cr. ad quæſitionē. An monachus promoted ad Abbatiam alterius monasterii, ſi poſtea illi renunciat, an poterit poſtea repete re locum in illo monasterio, nam facit q̄ non, & etiam hoc tenuit Fed. in opere ſuo couſi. xix. & ſic etiam traſat an re manebit monachus ſecundum monasterii, & determinat q̄ ſi & ſic erit ſolūmodo ſub Epifcopo. Dicit in qd̄ ſi dicere mus eum reuare in ſe dō monasterio, faceret nouā p̄felfiōne. An aut. & q̄a poſſit q̄s eligi in Abbatē alterius mona ſterii, recurrendū eſt ad ea, quæ h̄i in cle. i. de ele. † Ultimo induciſ ſex. iſte ad q̄. de clericō depoſito a beneficio, an po ſit eu Eps. inſtituere in iuto patrono, nā v̄ ſi non, p̄ iſtu tex cum videatur quodāmodo re ceptio noua, de quo dicendū eſt, vt no. per gl. & Doc. in c. quis. de reref. in vi. in gl. pe. An antem clericū depoſitū ab ordine poſſit Epifcopus re ſtituere, not. inf. de cle. non refi. c. ex tuꝝ, ubi per lo. An. ſup gl. & dicendū eſt qd̄ ſic, ſi eſt tū verbaliter depoſitus, ſecus ſi ſuſſet actualiter, & ſic ſolēniter degradatio. de pce. in vi. quia tunc ſolus papa poſte talē reſtituere, per id qd̄ habet in d.c. ex tuꝝ. ad fi. & ii. q. vi. c. ideo huic.

- A D D I T I O N E S.
- a Non videtur impediſcere actum voti Vtrum infirmitas impedit uotum : dicas q̄m uoto plus attendit. n. t. nro quan uerba. ſi epis. 16. q. 1. c. quod ſup. de uo & deo ſi eſſet emiſſum in grā infirmitate, que excluderet animū, & intentionem, ac mentem uocantur, non obligaret, alias ſecus, ut in c. licei, & in c. ſicut nō ſi, & in c. por. cūlum, de regula. & ro. dieſat, beatus Tho. ſcdm q. 2. ar. 1. q̄ uotum confitit in ſolo propoſito uoluntatis, & inde eūdem in ea. qar. 3. & in 4. ſcn. d. 8. ar. 2. ubi ponit, an, & quando uotum obli gat ad ſu obſeruandum, ipse in pal. q. 3. ſ. dicit q̄ puer ante annos diſcretio nis non obligantur, & uo. o. quia non diſcurrit h̄e diſpositionem mentis, nec diſcretionem in uoluntatis, & ibi uotum ponit, quid de feruo & religioso, de alijs ſubiectis alteri, ut de uxori & de filiis familiis, utrum tales obli getur ex uoto.
- b Sed contra tene. Adde Cal. confi. 3. de reg.
- c Quod eſt notandum. Adde uidentium Pau. de Cast. confi. 30. 7. Aut. de But. confi. 3. 4.
- d Hortatius. Vide tamē gl. in c. i. in uerbo, hortamus, de test. & in c. clemen. i. de tellame. & que late traduntur, in capitulo, nam concupiſcentiam, de conf. Seb. ſap.
- e Regular. Vide no. per Inn. in c. ne nimia de relig. domi. ubi ponit, an monachi qui in uocantur per prioratus, & per celias debeat vocari ad eligendum Abba ten.